

V imenu Allaha, Vsemilostnega, Najusmiljenejšega.

Poslanik islama - Muhammed, (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim)

Kratek povzetek biografije Poslanika islama Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), v katerem pojasnjuje svoje ime, rod, državo in zakonski stan, svoje sporočilo, h kateremu je pozival, verze poslanstva, verski zakon in stališče njegovih nasprotnikov.

1. Njegovo ime in rod ter mesto, kjer se je rodil in odraščal.

Glasnik islama je Muhammed bin Abdullah bin Abdulmutalib bin Hašim iz potomcev Ismaila bin Ibrahima. Poslanika Ibrahima (Abraham), mir z njim, je prišel iz Levanta v Meko, s svojo ženo Hadžero (Hagero) in sinom Ismailom (Izmaelom), ki mu je bil v zibelki, in so po ukazu Vsemogočnega Allaha prebivali v Meki. Ko je deček odrasel, se je Ibrahim vrnil v Meko, kjer sta onadva zgradila sveti tempelj (Kabo). Veliko število ljudi se je naselilo v bližini svetega hrama in Meka je postala cilj, kamor so prišli tisti, ki so častili Allaha, Gospodarja svetov, z namenom opraviti romanje Hadž. Ljudje so še stoletja pravilno verjeli v Allaha, v skladu z vero Ibrahima. Nato so se pojavila odstopanja in Arabski polotok je postal podoben drugim območjem na Zemlji. Tudi tam so se namreč razširila poganska dejanja, kot so: malikovanje, detomor, zatiranje žensk, lažnivo govorjenje, pitje alkohola, nemoralna, uživanje premoženja sirot, oderuštvo ipd. Na tem mestu in v tem okolju se je iz potomcev Ismaila, sina Ibrahima, mir z njima, leta 571 po gregorijanskem koledarju rodil poslanik Islama, Muhammed, sin Abdullaha (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Njegov oče je umrl pred njegovim rojstvom, njegova mati pa je umrla, ko je bil star šest let. Skrb o njem prevzame njegov stric Ebu Talib. Živel je kot revež sirota in se je preživljal z zaslužkom svojih rok.

2. Blagoslovljen poročni zakon z blagoslovljeno žensko.

Ko je bil star petindvajset let, se je poročil z eno od žensk iz Meke, Hadiža bint Huvejlid, ugledna ženska iz Meke, naj je Allah zadovoljen z njo. Z njo je imel štiri hčere in dva sinova. Njegovi sinovi so umrli v otroštvu. Njegov odnos do žene in družine je bil zelo prijazen in ljubeč. S svojo ženo je ravnal zelo lepo in prijazno, zaradi česar ga je imela zelo rada, on pa ji je to ljubezen tudi vračal. Nikoli ni pozabil nanjo niti po njeni smrti, skozi leta, ko je namreč zaklal ovco, je meso delil tudi njenimi prijateljicam in se ji tako poklonil ter ohranil spomin nanjo.

3. Začetek objave

Poslanik Muhammed, (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), je imel najlepše obnašanje, odkar ga je Allah ustvaril, in njegovi ljudje so ga imenovali resnicoljubnega in zaupanja

vrednega. Z njimi je sodeloval pri pozitivnih dejanjih, vendar je preziral njihove malikovalska dejanja in v njih ni sodeloval.

Svoje življenje je preživel v Meki in ko je dopolnil štirideset let, ga je Allah izbral za glasnika vere. Poslan mu je bil melek (angel) Džibril mir z njim, z prvimi verzi, ki so bili razodeti iz Kurana. Prvi verzi so bili:

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ {١} خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ {٢} أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ {٣} الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ {٤} عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ {٥}

1. Beri - Recitiraj z imenom svojega Gospoda, ki ustvarja,
2. ustvari človeka iz strdka! (Ustvaril je človeka iz koščka strjene krvi, potem ko je bil seme.)
3. Beri, tvoj Gospod je plemenit,
4. Kdo uči pero, -Kdo poučuje pero
5. ki uči človeka, česar ne ve.

(Alek 96: 01-05)

Nato je prišel svoji ženi Hadidži, naj bo Allah zadovoljen z njo, s trepetajočim srcem ji je povedal kaj se mu je zgodilo, ona pa ga je medtem pomirila in potolažila nato pa ga odpeljala k svojemu bratrancu Vereki b. Nevfelu, ki je pred tem že sprejel krščanstvo in je preučeval Toro in Indžil. Hadidža, naj bo Allah zadovoljen z njo mu je rekla: Vereka poslušaj svojega nečaka, Vereka ga je vprašal moj nečak kaj si videl? Allahov Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) mu je povedal, kaj je doživel. Nato mu je Vereka rekel: - To je melek (Namus - angel, ki ga je Allah poslal Musau (Mojzesu) mir z njim. Kako bi želel da sem mlad in da lahko doživim, ko te bodo tvoji ljudje izgnali. – Me bodo izgnali? - je vprašal Allahov Poslanik, (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). - Da, - je rekel - ker se še nihče ni pojavil s tem, s čimer se boš pojavil ti, ne da bi bil napaden. Če bom dočakal čas tvojega poslanstva, ti bom pomagal, kolikor bom mogel. [1]

V Meki mu je Džibril (Gabriel), mir z njim še naprej prinašal sporočila (Kuran) od Gospodarja svetov, in tudi nekatere podrobnosti sporočila poslanstva.

Še naprej je pozival svoje ljudi k islamu in njegovi ljudje so ga zavračali in se prepirali ter mu v zameno za opustitev sporočila ponudili: premoženje in oblast, in vse to je zavrnil Allahov Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Rekli so mu, kot so rekla ljudstva za svoje poslanike pred njim: čarovnik, lažnivec, klevetnik, zožili so ga, napadli njegovo častno telo, preganjali njegove privrženice. Allahov Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) –je ostal v Meki in pozival ljudi da verjamejo v Allaha, obiskoval je ljudi med sezono hadža in hodil na sezonske arabske tržnice, kjer je srečeval ljudi in jim predstavljal islam, brez namena, da bi dosegel kakršno koli materialno bogastvo ali vodstvo. Ljudi ni ustrahoval z mečem, v tistem

trenutku ni imel moči, niti ni bil kralj. Na začetku svoje misije je ljudi pozval na izziv, naj predstavijo nekaj podobnega Kuranu. Verovali so mu častni družabnik naj bo Allah zadovoljen z njimi. V Meki ga je Allah počastil z velikim znamenjem, to je nočno potovanje v Jeruzalem, nato njegov vnebohod v nebesa, in znano je, da je Allah vzdignil poslanika Ilijasa (Elija) in Isa (Jezusa), mir z obema, v nebesa, kot je to omenjeno pri muslimanih in kristjanih. V njegovem vnebohodu na nebu je Poslaniku Muhammedu (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), bila predpisana obredna molitev, ki jo muslimani opravljajo petkrat na dan. Drugo veliko znamenje, ki se je zgodilo v Meki je seveda razcep lune, kateremu so priče bili ostali politeisti.

Neverniki plemena Kurejš so uporabili vsa sredstva, da bi zavajali in odvrnili ljudi od njega. Vztrajno so kovali zaroto proti njemu želeli so ga odtujiti in ustaviti. Bili so nepopustljivi, ko so zahtevali nova znamenja nove dokaze in nadnaravne čudeže (v bistvu pa niso želeli in niso bili pripravljeni sprejeti dokaze tudi, ko so jih videli). Poiskali so pomoč pri Judih, da bi jim priskrbeli argumente, ki bi jim pomagali pri razpravi z njim in s tem odvrčanju ljudi od njega.

Kurejšski neverniki so nadaljevali s preganjanjem vernikov, zato je Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) dovolil, da se preselijo v Abesinijo. Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), jim je rekel: Obstaja pravičen kralj, pri katerem nihče ni zatiran, bil je krščanski kralj. Preselile so se dve skupini muslimanov v Abesinijo, ko so priseljenci prispeli v Abesinijo, so kralju Nedžašiju predstavili vero, s katero je prišel Allahov Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim); Nedžašija je govor ganil, da se je spreobrnil in je rekel: To - Pri Allahu, prihaja iz istega vira kot tudi tisto, kar je bilo razodeto Musau (Mojzesu), mir z njim." Medtem pa so Kurejši še naprej nadlegovali in napadali družabnike Poslanika Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim).

V Allahovega Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), je med drugim verjela skupina ljudi iz mesta Medina ki se je takrat imenoval Jesrib. Dali so mu namreč prisego ter izrazili pripravljenost priskočiti pomoč, ko se je preselil v njihovo mesto. Allahov poslanec je poleg tega dovolil svojim spremljevalcem, da se preselijo v Medino, kar so tudi storili so naredili. Kmalu za tem se je v Medini razširil islam tako da niti ena hiša ni ostala brez islama v njej vneseno.

Med tistimi, ki so takrat verjeli v Allahovega Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), je bila skupina ljudi, ki so prišli iz Medine in so mu dali prisego zvestobe islamu in podporo, če se preseli v njihovo mesto, ki se je takrat imenovalo "Jesrib". Nato je Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) dovolil tistim, ki so ostali v Meki, da se preselijo v poslanikovo mesto Medino. Nedorolgo po njihovem prihodu islam se je razširil po mestu, dokler ni vstopil v vsako hišo in dom.

In potem ko je poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), preživel trinajst let v Meki in pozival da verjamejo v Enega in Edinega Boga Allaha, mu je Allah dovolil, da se preseli (hidžra) v Medino. Po selitvi v mesto Medina je nadaljeval z pozivom v verovanje in jim razlagal nove predpise in ukaze, ki so bili postopoma objavljeni od Allaha. Nato je začel Allahov poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) pošiljati svoje glasnike z pismi voditeljem

plemen in kraljestev in jih pozval v Islam. Med tistimi, ki jim je poslal (pisma), so bili: kralj Rimljanov, kralj Perzijcev in kralj Egipta.

V Medini se je zgodil sončni mrk in ljudje je zajela panika in strah. Ta dogodek je padel na isti dan smrti Ibrahima, Poslanikovega (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) sina, zato so ljudje rekli: "Sonce se je zatemnilo zaradi Ibrahimove smrti." Na kar je Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) rekel: "Resnično, sonce in luna ne temnita (mrk) zaradi smrti ali življenja osebe. Ampak to so Allahova znamenja, s katerimi vzbuja strah svojih služabnikov." [2] Če bi bil Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) lažnivec ali prevarant, bi izkoristil priložnost da prestraši ljudi zaradi ne verstva in laži na njega in bi rekel: "Sonce je zamračilo zaradi smrti mojega sina, kaj pa bo z tistim, ki me obtožuje laži?"

Allah je Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) obdaril s popolnim moralno in značajem. Allah ga opisuje s naslednjimi besedami:

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

"In ti si resnično z najboljšim moralnim značajem." (Kalem 68:04)

Opisovali so ga z vsemi dobrimi lastnostmi, kot so resnicoljubnost, iskrenost, pogum, zvestoba, pravičnost tudi do sovražnikov – in prijaznost. Rad je dajal miloščino revnim, vdovam in vsakemu, ki je pomoč potreboval. Skrbel je za njihovo duhovnost da ostanejo na pravi poti in jim izkazoval usmiljenje-milost. Bil je izjemno skromen in neopazen, da ko bi prišli neznanci med Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) in njegove družabnike - naj bo Allah zadovoljen z njimi - ga nebi prepoznali in bi vprašali: "Kdo med vami je Muhammed?"

Njegov življenjepis (Sira) je znak popolnosti in plemenitosti v ravnanju z vsemi: s sovražnikom in prijateljem, z bližnjimi in z daljnimi, z starejšim in mlajšim, z moškimi in ženskami, pa celo z živalmi.

Ko je Allah izpopolnil vero in je Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) prenesel sporočilo vere v celoti, je umrl v starosti 63 let, 40 let pred poslanstvom in trinajst let kot Poslanik in glasnik vere. Pokopan je bil v mestu Medina (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Ni zapustil nobene posesti ali dediščine razen svoje bele mule, ki jo je nekoč jezdil, in kosa zemlje kot miloščino potnikom, ki potujejo. [3]

Število tistih, ki so sprejeli, verjeli in sledili islamu, je bilo veliko. Na poslovilni hadž (poslovilno romanje) je z njim romalo več kot sto tisoč njegovih družabnikov, potekalo pa je približno tri mesece pred njegovo smrtjo. To je zagotovo ena od skrivnosti ohranjanja njegove vere in njenega širjenja. Njegovi družabniki, so bili vzgojeni in podučeni od poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), da so odgovorni za islam in njegova načela, zato so bili najboljši primer v pravičnosti, ponižnosti, pobožnosti in zvestobi ter v predanosti tej mogočni veri, v katero so verjeli.

Njegovi najboljši družabniki – naj bo Allah zadovoljen z vsemi – v veri, znanju, delovanju, iskrenosti, resnicoljubnosti, požrtvovalnosti, pogumu in dobroti so bili: Ebu Bekr Es-Siddik, 'Omer Ibn El-Hattab, 'Osman Ibn 'Affan in 'Ali Ibn Ebi Talib - naj bo Allah zadovoljen z njimi -. Oni so med prvimi, ki so verjeli vanj in ga potrdili, oni pa so bili vodje muslimanov po njem (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Niso imeli nobene od značilnosti poslanstva in on jih ni razlikoval od ostalih svojih družabnikov, naj bo Allah zadovoljen z njimi.

Allah je ohranil-obvaroval svojo knjigo Kuran, s katero je prišel, njegov Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) kakor tudi Poslanikove Poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) njegove besede in njegova dejanja v izvirnem jeziku, v katerem je on govoril. Nobena biografija ni bolje ohranjena kot njegova življenjska zgodba - (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) . Ohranjen je celo način, kako je spal, jedel, pil in se smejal. Kako je bilo z družino doma? Vsa njegova stanja so podrobno zapisana v njegovi biografiji, kajti on je človeški glasnik, **ki nima nič od božanskih značilnosti in nima nobene koristi ali škode zase.**

4. Njegovo sporočilo

Allah je poslal Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) po tem, ko so se malikovanje, nevera in nevednost razširili po vsej zemlji in ni bilo nikogar na zemlji, ki bi častil Allaha in mu ne pridruževal ničesar, razen nekaj ostankov Ljudje knjige. Nato je Allah poslal svojega Poslanika Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) kot zadnjega Poslanika in kot pečat vseh poslanikov in glasnikov vere. Allah ga je poslal z vodstvom in pravo vero za vse svetove, da bi ji dal premoč nad vsemi religijami in da bi ljudi pripeljal iz teme poganstva, nevere in nevednosti v luč monoteizma in vere. Njegovo poslanstvo-objava dopolnjuje poslanstvo-objavo prejšnjih poslanikov (mir z njimi).

Pozival je k vsemu, k čemur so pozivali predhodni poslanki in glasniki vere, (mir z njimi): Nuh (Noe), Ibrahim (Abraham), Musa (Mojzes), Sulejman (Salomon), Davud (David) in Isa (Jezus). Pozival je v verovanje, da je Allah Gospodar, Stvarnik in Oskrbovalec. Samo On daje življenje in smrt in samo Njemu pripada popolnost oblast, v kateri On določa stvari. On je Ljubezniv in Usmiljen, in je ustvaril vse kar je na zemlji in v vesolju, vse kar vidimo in česar ne vidimo. In vse razen Allaha je stvaritev Njegovih stvaritev.

Pozval je k čaščenju samo Enega in Edinega Boga (Allaha) in opustitvi čaščenja česarkoli poleg Njega. Pojasnil je (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) - namen izjave (šehade) - da je Bog Eden in nima partnerja pri svojem čaščenju, lastnini, ustvarjanju ali upravljanju. Pojasnil je, da Allah, (Slava mu), ni rodil in ni bil rojen in da ni nikogar enakega ali podobnega Njemu in se ni utelesil v nobeno od svojih stvaritev.

Pozval je k veri v božanske knjige, kot so spisi Ibrahima (Abrahama), Tore od Muse (Mojzesa) (mir z njimi), psalmi in evangelij, tako kot je pozval k veri v vse poslanike (mir z njimi). Menil je, da kdor enega poslanika obtoži laži, ne verjame tudi vsem drugim poslanikom.

Ljudstvu je prinesel **dobro novico (pozitivno sporočilo)** o Allahovi milosti (če verujejo), da je Allah tisti, ki skrbi za njihove potrebe na tem svetu in da je Allah usmiljeni Gospodar. On sam bo od ljudi zahteval odgovornost na dan vstajenja, ko jih bo vse obudil iz njihovih

grobov. In On je tisti, ki bo vernike za njihova dobra in pravična dela desetkrat nagradil, za slaba dejanja pa samo enkrat (**a le enkrat za njihova slaba dejanja**). V posmrtnem življenju imaš večno milost. Kdor pa ni veroval in je grešil ter delal zla dejanja, bo prejel povračilo na tem svetu in na onstranstvu.

Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) v svojem poslanstvu ni hvalil svojega plemena, države ali sebe. Nasprotno, imena poslanikov Nuh (Noe), Ibrahim (Abraham), Musa (Mojzes) in Isa (Jezus) (mir z njimi) so v Kuranu omenjena pogosteje kot njegovo ime. V plemenitem Kuranu nista omenjena niti ime njegove matere niti imena njegovih žena. Omemba imena »Musaova mati« se v Kuranu pojavlja večkrat, omemba Merjem (Marija) (mir z njo) pa (celo) petintrideset krat.

Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je osvobojen in nezmotljiv v vsem, kar je v nasprotju z zakonom, razumom in naravnim značajem, ali kar zavrača zdrava morala. Kajti poslaniki (mir z njimi) so nezmotljivi, kar posredujejo od Božjega govora in so odgovorni za posredovanje Allahovih ukazov, Njegovim služabnikom. Poslaniki nimajo nobene značilnosti gospostva ali božanskosti. Namesto tega so človeška bitja, kot ostala človeška bitja, katerim je Vzvišeni Allah razodel svoja sporočila.

Eden od največjih dokazov, resnicoljubnosti našega Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je Božije razodetje, da je razodetje isto danes, kot je bilo, v času Allahovega Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Sledi ji več kot milijarda muslimanov, ki opravljajo osnovne verske dolžnosti, kot so obredna molitev, obvezna letna miloščina (zekata), post, romanje Hadž in druge dolžnosti, brez da bi katero od njih spreminjali ali izoblikovali.

5. Znaki in dokazi njegovega poslanstva

Allah podpira-pomaga poslanike mir z njimi z znamenji-čudeži, ki dokazujejo njihovo poslanstvo, in jim daje argumente in dokaze, ki pričajo o njihovem razodetju. Allah je vsakemu poslaniku dal dovolj znamenj – dokazov, da so ljudje verjeli. Največji dokaz, ki je bil dan poslanikom, je dan, Poslaniku Muhammedu (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), kajti od Allaha mu je prejel razodetje plemenitega Kurana, ki je neskončno znamenje (čudež) dokaz poslanstva do sodnega dne. Prav tako ga je Allah pomagal z mogočnimi drugimi znamenji (čudeži) kot so:

Nočno potovanje v Palestino in **vnebohod v nebesa ali vnebozetje** (Isra in Miradž), **razcep - razpolovitev** lune in večkratni pojav dežja po molitvi poslanika Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) Allahu, zaradi suše.

Povečanje majhne količine hrane in vode, tako da bi množica ljudi jedla in pila.

Njegovo poznavanje preteklosti z podrobnostmi o katerih nihče ni vedel prej, dokler ga Allah ni obvestil o tem, kot so zgodbe poslanikov (mir z njimi) z njihovimi ljudstvi in zgodba o ljudeh v jami.

Poleg tega je napovedal številne dogodke v prihodnosti za kater je bil obveščen od Allaha, ki so se pozneje uresničili, kot je znanje o pojav ognja v deželi Hidžaz, katerega so videli prebivalci Levanta, in kot tekmovanje ljudi v gradnji višjih objektov.

Allah je bil njegov skrbnik in njegova zaščita pred človeštvom.

Izpolnitev njegovih obljub svojim družabnikom (naj bo Allah zadovoljen z njimi), kot je zabeleženo, da je rekel: "Osvojili boste Perzijce in Rimljane in porabili boste njihove zaklade na Allahovi poti."

Allah ga je okrepil z meleki (angeli), za pomoč.

Poslaniki (mir z njimi) so svojim narodom napovedali poslanstvo Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Med tistimi, ki so o tem obvestili, so bili, Musa (Mojzes) Sulejman (Salomon), Davud (David) in Isa (Jezus) (mir z njimi), ter drugi iz potomstva Izraelovo.

Kot dokaz poslanstva se lahko navedejo tudi logični dokazi in naštetje prisposodbe [4], katere zdrav razum lahko sprejme.

Dokazov in logičnih primerjav ter prisposodob je veliko v Kuranu in poslanikovem (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) sunetu. Njihovih dokazov je več, kot je mogoče prešteti. Tisti, ki se želijo poučiti o njih, naj pogledajo plemeniti Kuran, poslanikov (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) sunet in njegovo biografijo, saj bodo v njih imeli dovolj dokazov.

Če se ta mogočna znamenja ne bi zgodila, bi njegovi sovražniki Kurejšije, kakor tudi Judje in Kristjani, ki so bili na Arabskem polotoku, našli način in priložnost od da bi ga obtožili laži in posvarili ljudi pred njim.

Plemeniti Kuran je knjiga, ki jo je Allah razodel poslaniku Muhammedu (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). To je govor Gospodarja svetov s katerim je izzval ljudi in džine, da pridejo z nečim podobnim ali pa samo z podobnim poglavjem (suro). Ta izziv velja še danes. Plemeniti Kuran odgovarja na številna pomembna vprašanja, ki jih na milijone ljudi pogrešajo ali se o njih sprašujejo. Plemeniti Kuran je ostal do danes v izvornem arabskem jeziku v katerem je bil razodet, niti ena črka v njem ne manjka. Veličastni Kuran, kot knjiga je čudež, ki je objavljena človeštvu. Knjiga, ki je vredna branja ali pa prevod njenega pomena. Kdor zamudi njeno preučevanje in verovanje v njo (Kuran), bo zanj izgubljeno splošno dobro. Tudi sunet poslanika Muhammeda (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), kot tudi njegovo vodstvo in življenjepis so ohranjeni in pripovedovani skozi verigo zaupanja vrednih beležnikov (pripovedovalcev). Njegovo (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) življenje je bilo zabeleženo, kot da bi živel med nami. Njegov govor je zabeležen in ohranjen v izvorni obliki (arabščini) ampak je preveden v številne druge jezike. Plemeniti Kur'an in Poslanikov sunet (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) sta edina vira pravil in predpisov islama.

6. Zakonodaja, s katero je prišel poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim).

Zakonodaja, z katero je prišel poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), je zakonodaja islama, ki je zadnja izmed veličastnih zakonov in božanskih sporočil. V temeljih je podobna zakonodajam prejšnjih poslanikov, čeprav se njihove metode razlikujejo.

Je **popolna - vseobsegajoča** zakonodaja (šariat), ki **velja** za vse čase in prostore. Vsebuje vrline vere za ljudi na tem svetu in posmrtnem življenju. Verska zakonodaja vsebuje vsa dejanja in oblike čaščenja Allaha, ki so obvezni za služabnike, kot je obredna molitev (Salat) in obvezna letna miloščina (Zekat), ter finančne, gospodarske, socialne, politične in vse druge predpise katere potrebuje človeško življenje.

Islamsko pravo (šariat) ohranja vero, kri, čast, lastnino, um in rod ljudi. Vsebuje vse vrline in vse koristi ter svari pred vsako slabostjo in zlobo. Zahteva skrb za človeškim dostojanstvom, zmernost, pravičnost, iskrenost, higieno, integriteto in **ljubezen- ljubečo skrb**. Prav tako poziva k prenehanju prelivanja krvi, varnosti narodov, prepovedi neupravičenega teroriziranja in ustrahovanja ljudi. Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je bil nasprotnik vseh vrst in oblik tiranije in korupcije, ter je nasprotoval vraževerju, izolaciji in meništvu.

Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je jasno povedal, da je Vsemogočni Allah odlikoval moškega in žensko, jim zagotovil vse njihove pravice in jih storil odgovorne za njihove odločitve, dejanja in vedenje, s katerim škodi sebi ali drugim. Moškega in žensko je izenačil v veri, odgovornosti, maščevanju in nagrajevanju. V tej zakonodaji je posebna skrb za žensko – kot mater, kot ženo, kot hčerko in kot sestro.

Namen zakonodaje, z katero je prišel Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), je zaščita uma in z prepovedjo vsega, kar ga uničuje, kot je pitje alkohola. Islam gleda na vero kot na svetlobo, ki osvetljuje um, da služi svojemu Gospodarju (temelji na jasni indikaciji in znanju). Zakonodaja islama je povzdignila položaj razuma in ga osvobodila od suženjstva vraževerja in politeizma.

Islamsko pravo po drugi strani **daje izjemen pomen-poveličuje** avtentičnem znanju in spodbuja objektivno-nepristransko znanstveno raziskavo. Apeliran k premisleku in razmišljanju o sebi in vesolju. Pravilni znanstveni rezultati niso v nasprotju s tem, s čimer je prišel poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim).

V zakonodaji ni nobenega privilegija nobene določene rase pred katero koli drugo raso in nobene prednosti enega ljudstva pred drugim. Nasprotno, vsi so enaki pred zakonom, saj so vsi ljudje enakega izvora in ni nobene prednosti ene rase nad drugo raso in (ni prednosti) enega ljudstva pred drugim ljudstvom, razen v bogaboječnosti. Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je rekel, da se vsak novorojenček rodi na fitri (prirojena človeška narava, ki priznava Edinost Boga-Tevhid) in da se nihče od ljudi ne rodi z grehom ali da je podedoval napako-greh nekoga drugega.

V plemeniti veri Islamu je Allah predpisal kesanje, kar pomeni, možnost da se oseba pokesa Vzvišenem Allahu za svoje storjene grehe in se izogiba nadaljnjim grehom. Ko človek sprejme

islam ali se pokesa, vsi njegovi prejšnji grehi so odpuščeni. Torej ni potrebe po priznanju človekovih napak pred (drugim) človekom, saj je v islamu odnos med človekom in Bogom neposreden brez posrednika. Islam nam prepoveduje, da bi ljudi obravnavali kot božanstva ali udeležence pri Bogu bodisi v njegovem božanstvu ali gospostvu.

Zakonodaja, katero je izročil poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), razveljavlja vse predhodne zakonodaje (prejšnjih poslanikov), saj je zakonodaja, s katero je prišel Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) od Allaha, zadnja zakonodaja do Sodnega dne in je za vse ljudi in narode. Allah – Slavljén in Vzvišen je On – ne sprejema nobene zakonodaje razen zakonodaje islama in nobene vere razen islama, s katero je prišel poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Vsakdo, ki želi izvedeti popolno razlago Islama, naj pogleda v verodostojne knjige, ki pojasnjujejo islam in šariat.

Cilj islamske zakonodaje - kot je to bil cilj vseh prehodnih Allahovih razodetij - da vera povzdigne človeka, tako da postane služabnik samo Allahu, Enemu in Edinemu Gospodarju svetov, in ga osvobodi suženjstva (oboževanja) človeku, materializmu ali vraževerju.

Islamski verski zakon ustreza vsakem kraju in času in v njem ni ničesar, kar bi nasprotovalo zdravim potrebam ljudi zaradi dejstva, da je to razodetje od Allaha in On najboljše ve, kaj ljudje potrebujejo. Za ljudi je nujno potrebno, da imajo verski zakonik, ki ni v nasprotju s samim seboj in s katerim se lahko človeštvo izboljša.

Nasprotno, on je sprejemnik od Boga, ki vodi ljudi na pot dobrote in prave smeri, tako da, če se zatečejo k njemu za sodbo, njihova zadeve se bodo uredile in rešeni bodo krivice drug drugega. Poleg tega ljudje potrebujejo sveto zakonodajo, ki si ne nasprotuje, ki je reforma za človeštvo. Zakonodaja katera je razodeta od Allaha in vodilja za ljudi na poti dobrote in razuma (modrosti). Če se bodo sklicevali na Allahovo zakonodajo v svojih sodbah, se bodo njihovi spori popravili in bodo osvobojeni nepravilnosti eden do drugega.

7. Odnos njegovih sovražnikov do njega je njihovo pričevanje o njem

Nobenega dvoma ni, da je vsak poslanik imel sovražnike, ki so mu nasprotovali, stali na poti njegovemu klicu in ljudi odvrčali od vere vanj. Poslanik Muhammed (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je imel veliko sovražnikov v svojem življenju in po smrti. Vendar ga je Allah pomagal proti vseh. Imamo številne izjave in pričevanja mnogih njegovih nasprotnikov, iz preteklosti in sedanosti, v katerih priznavajo, da je res Allahov poslanik (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) in da so prejšnji poslaniki zagovarjali isto, kar je on. Toda različni dejavniki so preprečili, da bi vanj verjeli, kot so socialni privilegiji, strah pred izgubo bogastva, ki so ga pridobili na uglednih položajih in podobno.

In vsa hvala in zahvala pripada Allahu, Gospodarju svetov.

Avtor: dr Muhammed Ibn Abdullah es-Suhajm

Nekdanji profesor »Akide« na oddelku za islamske študije na Pedagoški fakulteti Univerze kralj Saud Rijad, Kraljevina Savdska Arabija.

[1] Zabeleženo v Sahih Buhari (2) 1/7 in v Sahih Muslimu (152) 1/139.

[2] Zabeleženo v Sahih Muslimu (901).

[3] Zabeleženo v Sahih Buhari (4461) 6/15.

[4] Kot pravi Vzvišeni Allah:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾

O ljudje, tukaj je primer, zato ga poslušajte: " Resnično, tistim, ki jim se molite poleg Allaha, ne morejo ustvariti niti muhe, tudi če bi se zbrali zaradi nje (s tem namenom). In če bi jim muha (drobno) stvar ukradla, je od nje nebi mogli dobiti nazaj, **šibek je tisti, ki išče in kar se išče!** - Slab je (tu) tisti, ki prosi, in tisti, ki je vprašan. (Kuran 22:73)